

[Gudiksen.]

forsvarligt, er det, fordi Tilskuddet i hvert Fald ligger saaledes, at der ikke derigennem kan ske den enkelte Lodsejer nogen som helst Uret. Det vilde jo ogsaa være mod al gammel Retspraksis her i Landet, dersom det ikke var Tilfældet, at en Lodsejer selv kunde komme til at forsvare sin Sag. Jeg tror, at hvis Loven skal forstaas paa den Maade, at $\frac{2}{3}$ er Regelen, og at det kun er som en Ventil, at Ordet „indtil“ er indført, vil det besværliggøre Indgivelsen af Sager til Udvalget og bevirke ringe Tilgang.

Jeg vil gerne i den Forbindelse spørge den højtærede Minister, om en Sag, der er rejst for Landvindingsudvalget af Lodsejere, som har haabet og troet, at de kunde faa to Trediedele af Statskassen, ifald der ikke bliver tildelt dem mere end f. Eks. 50 eller 40 pCt., kan trækkes tilbage af de paagældende, for hvis det ikke er Tilfældet, vil det paa Forhaand afskrække en Del fra at komme frem med Sagerne.

Det var vist det ærede Medlem Hr. Jørgen Møller, som var inde paa, at Grundforbedringsloven og Landvindingsloven tangerer hinanden. Ja, det gør de, navnlig med den Udvidelse, Grundforbedringsloven fik for kort Tid siden, en Udvidelse, som jeg synes var udmærket. Jeg kan heller ikke se, at det kan genere det mindste, at de to Love kommer til at tangere hinanden paa visse Punkter, men jeg er jo forberedt paa, at der vil blive sagt, at de smaa Enkeltmandssager kan gaa ind under Grundforbedringsloven. Jeg mener, at det er at stille de Lodsejere, som er ene om en Landvindingsag, ringere end de øvrige Lodsejere. Jeg skal nævne 2—3 Forhold, som beviser det: Tilskuddets Størrelse, idet jeg maa gaa ud fra, at det som Regel efter Landvindingsloven bliver to Trediedele, medens det efter Grundforbedringsloven kun bliver 50 pCt., Afdragstiden, der i Henhold til Landvindingsloven er 20 Aar, men efter Grundforbedringsloven kun 10 Aar, Afdrag og Forrentning, der i Henhold til Landvindingsloven er jævnt 7,6 pCt. i de 20 Aar efter 3 Aars Forløb, men i Henhold til Grundforbedringsloven en Tiendedel af Beløbet efter de 3 Aar og derved kommer til at tynde haardere paa den paagældende Lodsejer, end Tilfældet er i Henhold til Landvindingsloven.

Yderligere vil jeg nævne, at naar Landvindingsudvalget har godkendt en Enkeltmandslandvinding, saa er den paagældendes Laanesag i Orden, hvorimod han efter Grundforbedringsloven skal søge Laanet. Jeg ved nok, at der nu er blevet Mulig-

hed for, at Laanet ligesom i gamle Dage, da Grundforbedringsloven først kom frem, kan faas af Staten. Paa den anden Side vil jeg nævne et Omraade, hvor Landvindingsloven kan byde paa en Fordel fremfor Grundforbedringsloven, og det er det, at rent administrativt mener jeg, den bliver billigere.

En af de Ændringer, der er foretaget i det andet høje Ting, som jeg mest beklager, er Ændringen med Hensyn til Sættelsen af Landvindingsudvalget. Jeg synes ligesom det ærede Medlem Hr. Bækgaard, at 4 Mand fra 4 Ministerier er noget rimeligt. Jeg anser det for at være ganske rimeligt, at Landbrugsministeriet og Socialministeriet, der er saa stærkt interesserede i disse store Arbejder, bliver repræsenteret, og jeg synes ogsaa, det er rigtigt, at der kommer en Mand med, som har Forstand paa det kulturtekniske; men jeg er ked af, at man er gaaet bort fra det oprindelige Forslag om at tage en Ingeniør fra Hedeselskabet og er gaaet over til at tage en Ingeniør fra Ingeniørforeningen. Jeg synes, at hvis man endelig vilde forlade det oprindelige Forslag, skulde man have ladet Landbrugsministeren udpege en Ingeniør. Det er en historisk Kendsgerning, at Hedeselskabet har haft mindst de 90 pCt. af Afvandingssagerne her i Landet, ligesom det er det, at Befolkningen har ualmindelig Tillid til Hedeselskabet; og at dette har indhøstet store Erfaringer, og den Indvending, der er gjort i det andet høje Ting, at Hedeselskabet ikke skulde kunne have med det at gøre, fordi det kan være økonomisk interesseret deri, synes jeg er fuldstændig ved Siden af. Den enkelte Ingeniør, der bliver valgt, er ikke økonomisk interesseret, han faar ganske den samme Løn. Jeg vil haabe, at vi kan komme til at drøfte det Spørgsmaal ved den forestaaende Udvalgsbehandling. Jeg vil anse det for rimeligt, at de virkelig sagkyndige, de landbrugskyndige, Ingeniøren og Kulturteknikeren, har Flertal i Udvalget.

Til Slut skal jeg gøre en Bemærkning om § 9, næstsidste Stykke, hvorefter Bestyrelsen for Landvindingsudvalget træffer Afgørelse om, hvordan Partsantallet skal fordeles mellem de Lodder, der fremkommer ved Udstykningen. Denne Bestemmelse har den Mangel, at der ikke er nogen Appellinstans. Det er ogsaa en meget uheldig Ting, at der nu er 3 Lodsejere, som kommer til at dømme i deres egne Sager. Derfor ønsker jeg drøftet i Udvalget, om det ikke var rigtigt, at Afvandingsudvalget i Amtet træffer denne Afgørelse.